

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201946
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618201946.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava proti žalovanej: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: P. XXX/XXX, XXX XX P., o zaplatenie 3 754,95 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 200,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 200,- Eur od 21.03.2018 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.04.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 3.754,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.03.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že dňa 23.01.2006 bola medzi veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovanou ako dlžníkom uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.950,- Eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 65,- Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie pôvodný žalobca vystavil ku dňu 11.03.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2018 obsahujúcim súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.754,95 Eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného zostatku predstavuje sumu 3.754,95 Eur. Žalovaná si neplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2018, t.j. v lehote splatnosti do 20.03.2018. Žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.03.2018 do zaplatenia.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 10Csp/86/2018-79 zo dňa 27.08.2018, právoplatným dňa 13.09.2018, pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90

Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Žalovaná sa k žalobe na výzvu súdu podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku nevyjadrila. Pred súdnym pojednávaním však písomne oznámila súdu, že žalobcom uplatnený nárok uznáva v celom rozsahu s tým, že sa so žalobcom dohodla na uhradení žalovanej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach po 200,- Eur a preto žiadala, aby jej súd aj v rozsudku povolil mesačné splátky vo výške 200,- Eur.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 25.10.2018 vzal žalobca žalobcu v časti o zaplatenie 200,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky zo strany žalovanej po začatí súdneho konania dňa 21.03.2018 vo výške 200,- Eur. Žalobca trval na žalobe v časti o zaplatenie istiny 3.554,95, úroku z omeškania vo výške 8 % p.a. zo sumy 3.754,95 Eur od 21.03.2018 do 19.10.2018, zo sumy 3.554,95 Eur od 20.10.2018 do zaplatenia s tým, že žiadal pohľadávku zaplatiť v splátkach po 200,- Eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok. Žalobca navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 Civilného sporového poriadku.

5. Žalobca ani žalovaná sa na pojednávanie dňa 26.10.2018 nedostavili, pričom žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovanej v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, resp. Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. zo dňa 23.01.2006, Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s., Výpisu z Pôžičkovej karty ŽOLÍK, oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia, návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu zo dňa 08.06.2018, žiadosti o postúpenie a prevod, Prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 23. mája 2018, fotokópie poštového podacieho hárku, vyjadrenia žalovanej zo dňa 11.10.2018 a zistil tento skutkový stav:

7. Na základe žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, ktorú žalovaná podpísala vo Filakove dňa 19.01.2006 a právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) v Poprade dňa 23.01.2006, žalovaná požiadala o predschválený úverový rámec vo výške 27.000,- Sk a bola dojednaná štandardná mesačná splátka vo výške 900,- Sk. V časti IV. „Vyhlásenia“ v bode 11, posledný odsek tejto žiadosti je uvedený, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. vydané v spolupráci so SKK. V Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“) je uvedený indikatívny výpočet RPMN. Účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú zaslanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Obchodné podmienky sú súčasťou žiadosti/zmluvy.

8. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 postúpil postupca Všeobecná úverová banka, a.s. svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu ako postupníka.

9. Výzvou zo dňa 20.07.2018 vyzval súd žalobcu, aby preukázal súdu, že v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pred postúpením pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava postupca VÚB, a.s., Bratislava písomne vyzval žalovanú na splnenie záväzku, pričom táto bola následne nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Výzva bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená dňa 25.07.2018, avšak tento na výzvu súdu nereagoval.

10. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Podaním, doručeným súdu dňa 25.10.2018, vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 200,- Eur s príslušným úrokom z omeškania späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, preto súd konanie v časti o zaplatenie 200,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 200,- Eur od 21.03.2018 do zaplatenia zastavil. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, nebol potrebný súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby, nakoľko jej prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

14. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože právny predchodca žalobcu poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 3 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zmluva z 23.01.2006 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. b) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obaja spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

15. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

20. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 92 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Súd skúma vecnú legitímáciu sám z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to strany sporu navrhli a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu žaloby.

26. Pokiaľ ide o samotné postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Žalobca predložil rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 (uložená v registri tunajšieho súdu OpP pod sp. zn. OpP/1/2018), ako aj oznámenie Všeobecnej úverovej banky, a.s., ktorým táto oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky.

27. Súd podrobil skúmaniu aj platnosť rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči žalovanej, keďže na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie ju predložil samotný žalobca. Súdna prax pripustila možnosť skúmania platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v prípade postúpenia pohľadávky v rozpore so zákonom.

28. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t.j. omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie. Uvedené ustanovenie predstavuje špeciálnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku. Účelom tohto ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky voči nim pred splnením

na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska. Záonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky napriek nesplneniu zákonných podmienok predstavuje postup v rozpore so zákonom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok (vo vzťahu k tejto pohľadávke) podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

29. Z vykonaného dokazovania nevyplýva doručenie písomnej výzvy na plnenie žalovanej pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok, táto zmluva je tak v časti postúpenia spornej pohľadávky voči žalovanej na žalobcu neplatná pre rozpor so zákonom, pretože bez preukázania doručenia písomnej výzvy na plnenie žalovanej pred uzavretím uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo v prejednávanej spore preukázané splnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky voči žalovanej z uzavretej zmluvy na žalobcu ako tretiu osobu. Bolo preto potrebné konštatovať, že žalobca spornú pohľadávku od pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 platne nenadobudol. Preto súd žalobu žalobcu v zostávajúcej časti zamietol z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v dôsledku absolútnej neplatnosti rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 vo vzťahu k spornej pohľadávke voči žalovanej.

30. Hoci žalovaná nárok žalobcu uplatnený v tomto spore uznala a žalobca navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie, nemohol súd z vyššie uvedených dôvodov uznanie takéhoto nároku spotrebiteľom prijať a rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by súd zbavovala povinnosti skúmať, či je daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznávajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený, či neporozumení rozhodnutia súdu.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Žalobca sa domáhal zaplattenia sumy 3.754,95 Eur. V časti o zaplattenie istiny vo výške 200,- Eur vzal žalobca žalobu späť, pričom uviedol, že tak urobil z dôvodu úhrady časti pohľadávky zo strany žalovanej po začatí súdneho konania dňa 21.03.2018, teda pre správanie žalovanej. Žaloba však bola súdu doručená až dňa 26.04.2018, kedy sa konanie začalo. Z uvedeného je zrejmé, že suma 200,- Eur bola zaplattená ešte pred začatím sporu, a teda v tejto časti žaloba žalobcu voči žalovanej nebola podaná dôvodne. V časti, v ktorej súd konanie zastavil, preto zastavenie konania procesne zavinil žalobca čiastočným späťvzatím žaloby, a preto v tejto časti vznikol žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol, v tejto časti (v rozsahu 94,7 %) je preto úspešnou stranou sporu žalovaná a rovnako jej vznikol nárok na náhradu trov konania. Zo súdneho spisu však vyplýva, že žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).